

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

23. julija 1970

AÑO (LETO) XXIX (23)

No. (Štev.) 29

Utvare in dejstva

Glavne misli iz referata g. Pavla Fajdiga na sestanku zaupnikov SKD-SLS dne 19. t. m. v Buenos Airesu.

Zgodovina naše politične emigracije se ne pričinja 5. maja 1945, temveč 6. aprila 1941. Brez nacističnega napada na Jugoslavijo ta država ne bi razpadla in ne bi imeli komunistične revolucije. Brez komunistične revolucije in njenih posledic pa ne bi bilo naše politične emigracije.

Lahko bi kdo dejal, da bi mogle biti posledice komunistične revolucije pri nas drugačne, kakor so. Vsi vemo, da bi bile, kar se nas, našega slovenskega naroda tiče, drugačne, kakor so. Komunistična revolucija na slovenski zemlji je namreč tudi potekala drugače, kakor so si jo zamišljali komunisti. Naš odpor proti komunizmu je bil tolažen, zmaga komunizma je bila na naši zemlji — če ne bi bilo posega od zunaj — nemogoča. Slovenski komunistični gverilci so pred zmagovitimi domobranskimi bataljoni begali po gozdovih sem in tja in se pred njimi zatekali v zavetje čez mejo v Beli krajini v sosednjo Hrvaško. Dogajalo se je podobno, kakor se dogaja danes v Vietnamu, ko se komunistična gverila zateka pred ameriško in južnovietnamsko premočjo čez mejo v zavetje sosednjih držav.

Samo poseg od zunaj, na katerega mi nismo mogli vplivati, niti ga preprečiti — ne delajmo si utvar in ne obtožujmo, vsaj naših, slovenskih politikov ali vojakov ne, da tega in tega niso storili, da so to in to opustili, da so tega in tega krivi — danes, po 25 letih — ko je dejansko že mogoče dovolj jasno spoznati in videti vso perspektivo zgodovinskih dogajanj med drugo svetovno vojno — pravim, ne obtožujmo, da smo mi ali pa so naši slovenski voditelji krivi, da se je komunistična revolucija končala drugače, kakor pa smo si želeli.

Postavim namreč vprašanje: ali so imeli pred in med drugo svetovno vojno vsi srednjeevropski slovenski narodi: Poljaki, Čehi, Slovaki, Hrvati, Srbi, Bolgari — ali smo imeli vsi, z nami, Slovenci vred, nesposobne in narodno nezavedne politične voditelje, da je potem njihove narode pregazila sovjetska rdeča armada s svojimi tanki? Da, imeli nismo makiavelističnih politikov!

Tudi pri nas v Sloveniji in po ostali Jugoslaviji se komunistični režim, kljub razmeram, v katere je bila Jugoslavija pahnjena po nacističnem napadu, ne bi mogel ustoličiti, če Titu ne bi na oblast pomagala sovjetska Rdeča armada s svojimi tanki. Saj vendar ostaja neizpodbitno dejstvo, da ves čas vojne glavnina Titove komunistične gverile ni mogla razviti svojih akcij izven goratih skrivališč v Bosni. Vsa zavezniška vojaška pomoč Titu ni zadostovala, da bi mogel sam prodreti v Beograd in zavladati nad jugoslovanskimi narodi.

Neizpodbitno dejstvo je, da se brez intervencije sovjetske Rdeče armade v Jugoslaviji: ne srbski Nedeževci vojski, ne čečnikom, ne drugim protikomunističnim skupinam — in pri nas v Sloveniji, slovenskim domobrancem, ne bi bilo treba umakniti iz domovine.

Središče sveta med drugo svetovno vojno ni bila Ljubljana, kakor ni bil Zagreb in ne Beograd. Prav tako ni bila središče sveta Praga in ne Varšava in ne Sofija, pa tudi ne Pariz ali Dunaj ali Rotterdam ali Oslo. Iz Washingtona, Londona in Moskve gledajo na Evropo kot celoto. Če kdaj, smo lahko to že ugotovili v naših 25 letih emigracije in s te strani Atlantika. Saj že sami pri sebi ugotavljamo, da se nam zdi Evropa ena zaokrožena celota, lep mozaik majhnih držav, ki tvorijo enoto. Zaveznikom zunaj Evrope je šlo — to je povsem razumljivo — za rešitev Evrope izpod Hitlerjevega škornja, Evrope, ne te in one določene državice.

Drug problem je, da sta se zahodni velesili pustili ujeti v sovjetske komunistične propagandne mreže in sta vzehno polovico Evrope prepustili „osvoboditvi“ sovjetom.

Nas komunizem ni preslepil. Ni preslepil večine slovenskega naroda. Zato smo imeli vaške straže, smo imeli četnike in naše slovenske domobrance.

DVE OBLETNICI

ATOMSKI IN VESOLJNI VEK

Pred 25 leti, 16. julija 1945, so Amerikanci v Alamogordo v New Mexico izvršili prvi atomski poskus. Človeštvo je stopilo v atomski vek.

Od tistega usodnega dne, po katerem sta prvi atomski bombi padli na ljudi v Hirošimi in Nagasaki na Japonskem, komaj mesec dni zatem, se je do danes v vojaških skladiščih velesil nakopičilo na tisoče vodikovih bomb, katerih vsaka je najmanj 50-krat močnejša od prvih dveh odvrženih atomskih bomb.

Atomski klub, ki so ga odprle ZDA z razstreljivjo prve vodikove bombe novembra 1952 na otočju Eniwetok na Pacifiku, je hitro narastel. ZSSR je eksplodirala svojo prvo vodikovo bombo avgusta 1953, Anglija maja 1957, Kitajska junija 1967 in Francija avgusta 1968.

Nevarnost atomske vojne grozi človeštvu, toda ravno ta nevarnost je doslej rešila človeštvo pred grozotami tretje svetovne vojne.

V minulih 25 letih sta se Zahod in Vzhod sprla v Berlinu, na Koreji, na Bližnjem vzhodu in v Indokini. Toda velesile se niso upale prestopiti zadnje stopnice v prepad, ko bi začele leteti

med kontinenti rakete z atomskimi naboji.

Najresnejša taka nevarnost je bila oktobra 1962, ko so se ZDA uprle sovjetski zalogi raketnih izstrelkov na Castrovi Kubi. Moskva je rakete umaknila.

Toda atomska doba prinaša človeštvu tudi svoje dobrine. Atomske električne centrale osvetljujejo in ogrevajo z električnim tokom mesta, atomski reaktorji poganjajo motorje letalonsilk, podmornic, prevoznih ladij in ledolomilcev. Izdelujejo se načrti za atomske raketne motorje, za nove polete v vesolje.

Druga obletnica, ki jo je svet obhajal 20. julija t. l. je bila prva obletnica prihoda prvega človeka na Luno.

Lansko leto, 20. julija 1969, sta ameriška astronauta Armstrong in Aldrin, medtem ko je Collins ostal v krožnem poletu okoli zemljinega satelita, kot prva Zemljana stopila na Luno. Ves svet je bil združen v eni misli in želji: obema je čestital in obema želel srečno vrnitev na Zemljo.

Začela se je prava vesoljska doba, v kateri stoji človek pred nešteti novimi odkritji na vseh toriščkih znanosti.

BONN IN MOSKVA SE POGAJATA

ZAVEZNIKI PCDPIRAJO BRANDTA

Prihodnji ponedeljek, 27. t. m. je predviden začetek pogajanj med Moskvjo in Bonnom za sklenitev prve nenapadalne pogodbe med obema državama po drugi svetovni vojni. Zadnja taka pogodba je za nacistično Nemčijo podpisal Hitlerjev zunanji minister Ribbentrop, za Moskvjo pa Stalinov zunanji minister Molotov, leta 1939.

Če bo do nove nenapadalne pogodbe prišlo, bo ta prva, sklenjena med eno izmed članic NATO in Sovjetsko zvezo.

Brandtov zunanji minister Scheel je bil predhodno na posvetih v Londonu in Washingtonu. V obeh prestolnicah so odobrili Brandtovo politiko napram Moskvi.

V zvezi s predvidenimi pogajanjmi med Moskvjo in Bonnom, katerih izid je negotov, opazovalci ugotavljajo, da se Moskva še 25 let po koncu vojne boji Nemčije ter se zato tako trdovratno zavzema za ohranitev sedanjega stanja v Srednji Evropi, se pravi, ohranitev deljene Nemčije.

Ves čas po vojni sovjeti označujejo

Zahodno Nemčijo kot državo „maščevalcev“, ki se noče odreči novemu spopadu z ZSSR.

Zahodnonemški socialistični predsednik Brandt je v zadnjih mesecih poskušal izboljšati odnose tudi med Zahodno Nemčijo in vzhodnoevropskimi sovjetskimi sateliti. Moskva te poskuse spremlja z veliko nevoljo in strahom. Najgloblji prodor je Brandt napravil v Romunijo, sedaj namerava isto storiti tudi s Poljsko.

Scheel bo predvidoma prišel v Moskvjo 26. julija, naslednji dan pa bo začel pogajanja s sovjeti. Brandt je vnaprej opozoril Moskvjo, da bo njegova vlada zadržala ratifikacijo nenapadalne pogodbe, če bo do nje prišlo, dokler ne bo ZSSR zagotovila izboljšanja pogojev v Zahodnem Berlinu.

Med Zahodno Nemčijo in Poljsko se bodo pogajanja za podobno pogodbo začela predvidoma že ta teden, vendar nameravajo Poljaki pogajanja zavleči tako dolgo, dokler ne bo pred podpisana nenapadalna pogodba med Zahodno Nemčijo in ZSSR.

V Moskvi bo ostalo vse pri starem

VRHOVNI SOVJET „VOLI“

Centralni komite sovjetske KP je pretekli teden sklical na zasedanje tkim. Vrhovni sovjet (sovjetski parlament), ki šteje 1517 „poslancev“ ter mu predložil v odobritev dve zunanje-politični resoluciji, v katerih obsoja ZDA.

V resoluciji, ki se nanaša na položaj na Bližnjem vzhodu, sovjetska partija ne omenja nedavnih ameriških predlogov za premirje, na katere Moskva uradno sploh ni odgovorila, pač pa trdi, da se razmere bližajo eksploziji. Položaj da se slabša vsled „izraelske napadelnosti in njenih imperialističnih zaščitnikov“ ter obtožuje Izrael, da se bori ne samo za svojo varnost temveč tudi zato, da bi obdržal okupirana arabska področja. „Imperialistične sile, ...“

Zato smo imeli svojo, slovensko narodno vojsko.

Dva zločina, ki tvorita okvir vsem ostalim zločinom slovenskih komunistov, nosi slovenski del svetovnega komunizma na vesti: začel je svojo protinardno revolucijo med okupacijo, v zavetju tujsca in izvršil je največji bratomor v slovenski zgodovini. Do konca sveta si ne bo mogel umiti krvavih rok.

Ob srebrni a žalostni obletnici tistih dogodkov se z vso pieteto klanjamo vsem slovenskim žrtvam komunizma. Slava jim!

predvsem ZDA, nosijo vso odgovornost za nevaren položaj na Bližnjem Vzhodu,“ zaključuje resolucija.

V drugi resoluciji, ki jo je predložil sovjetski ideolog Mihail Suslov, pa sovjetska partija trdi, da je položaj v Indokini dosegel „novo nevarno stopnjo vsled ameriške intervencije v Kambodži.“

Vlada ni podala nobenega političnega poročila, kakor je bila doslej navada na poletnih zasedanjih Vrhovnega sovjeta.

Nato so se v Vrhovnem sovjetu šli volitve ter znova „izvolili“ na njihove dosežanje položaje Kosygin. Podpornija in vseh 93 članov sovjetske vlade.

Šef sovjetske partije Leonid Brežnev, ki s Kosyginom in Podgornjvom tvori kremeljski triumvirat, je bil seveda tudi znova izvoljen na svoj edini izvenpartijski položaj, v članstvo predsedstva Vrhovnega sovjeta, ki „vodi državo med posameznimi zasedanjih Vrhovnega sovjeta.“

Kosygin, ki je formalno na prvi seji Vrhovnega sovjeta podal ostavko celotne 93 članske sovjetske vlade, je prebral imena natančno istih 93 ministrov, ko je predložil „novo volilno listo“ v odobritev Vrhovnemu sovjetu.

Najstarejša sovjetska veljaka v prezidiju sta bivši predsednik Mikojan in maršal Budjoni.

Sinceras condolencias

Con motivo del hondo pesar que aflige a todos los argentinos, por la muerte del ex-presidente, el teniente general don Pedro Eugenio Aramburu, vilmente asesinado, la asociación Eslovenia Unida, en representación de la comunidad eslovena democrática en la Argentina, ha enviado un mensaje de sinceras condolencias a la esposa del extinto, la señora Sara Herrera de Aramburu. El texto del mensaje dice así:

“En vuestra orfandad por el esposo y padre desaparecido, acompañamos a Usted y a sus hijos en el dolor que tan cruelmente les fuera impuesto, suplicando al Todopoderoso, acepte misericordiosa y benevolentemente el sacrificio de la vida del martirizado e illustre extinto como ofrenda de una semilla que produzca amor fraterno, respeto mutuo y paz para la Patria.

Rogamos a nuestro buen Padre, además, incluya en su Amor eterno el alma de Su hijo, vuelto a Su seno y otorgue a Ustedes la gracia de un cristiano consuelo.“

Iskreno sožalje

Spričo globoke žalosti, ki prevzema ves argentinski narod ob smrti bivšega predsednika generala Petra Eygena Aramburuja, podlo usmrčenega, je društvo Zedinjena Slovenija v predstavnstvu argentinskih demokratičnih Slovencev, poslala sožalno pismo ženi pokojnega, ge. Sari Aramburu roj. Herrera. Besedilo pisma se glasi:

„V osirotelosti, ki Vas je prizadela, ob izgubi moža in očeta, se pridružujemo Vam in Vašim sinovom v bolesti, ki Vam je bila tako kruto zadana; in prosimo Vsemogočnega, naj milostno in dobrohotno sprejme žrtev življenja mučeniškega in presvetlega pokojnika, kot dar semena, ki naj obrodi bratsko ljubezen, medsebojno spoštovanje in mir domovini.

Prosimo tudi našega dobrega Očeta, naj sprejme v svojo večno Ljubezen dušo Svojega sina, ki se je povrnila v Njegovo naročje, Vam pa nakloni milost krščanske tolažbe.“

Iz življenja in dogajanja v Argentini

ŽALOST PREPLAVILA VES NAROD

V petek 17. t. m. ob 6,40 zjutraj je argentinsko notranje ministrstvo uradno potrdilo, da je truplo, ki so ga varnostni organi našli v nekem naselju province Buenos Aires, res truplo generala Aramburuja. Novica, ki je težko prizadela vso argentinsko javnost, je zaključila dobo napetih pričakovanj, strahu pred izidom, pa tudi upanja. Sedaj ni nobenega upanja več. General Aramburu je mrtev.

Odkritje je pravzaprav izvedla policija province Buenos Aires. V kraju Vera so odkrili neke zveze med pobeglim Firmenichem in Carlos Gustavo Ramusom. Družina Ramus pa ima majhno posestvo v kraju Timote, občina Carlos Tejedor, kakih 390 kilometrov iz Buenos Airesa. Tja je v četrtek, v prvih urah (2,30 zjutraj) prišla policijska komisija. Preiskali so zapuščeno posestvo in v neki sobi našli skrit ven v podzemsko klet. V tej kleti so našli v apneno in zemljo pokrito truplo. Izvedenci so kmalu ugotovili, da je truplo najbrž generala Aramburuja. Prepeljali so ga v Buenos Aires, kjer je bila domneva dokončno potrjena.

Spričo neizpodbitnega dejstva se je ves argentinski živelj pripravil, da svojemu bivšemu voditelju izkaže zadnjo počastitev. Vlada je določila, da bo pogreb s častmi, ki jih imajo le tisti, ki so umrli kot predsedniki države. Dan pogreba je proglasila za žalni dan in zastave bodo visele na pol droga skozi deset dni.

Pokojni Aramburu je ležal v cerkvi zavoda sester Presvetege Srca. V petek ves dan in do zgodnjih jutranjih sobotnih ur, so stalno prihajali ljudje, izredne vrste množice, ki je hotela izkazati

solidarnost z ubitim. Ogromna množica se je tudi udeležila sobotnega pogreba, kljub temu, da je bil dan izredno deževen.

Najprej je bila maša za pokoj duše v cerkvi, kjer je ležalo truplo, nato pa je bil pogreb na buenosaireskem pokopališču Recoleta. Pokojniku so bile izkazane najvišje vojaške in civilne časti.

V petek, ko se je razvedela smrt bivšega predsednika, je sedanji predsednik general Levingston v govoru vsemu narodu ostro obsodil zločin in zagotovil, da bodo krivci kaznovani. Zagotovitev, da bo izvršena pravica, je ob grobu izrekel tudi vrhovni poveljnik vojske gen. Lanusse.

Ogorčenje je bilo ob tem nezaslišanem dogodku res iskreno in splošno. Ni bilo sloja ne opredelitive, ki ne bi obsodila kriminalnega dejanja. Kajti kljub svojemu osebnemu političnemu prepričanju je bil pokojni general Aramburu mož iskrenih dejanj, ki je vedno in povsod jasno govoril in v dejanjih držal dano besedo. Bil je vodnik države v težkih časih in je vihar srečno prebrodil. Sedaj je nad njim znesla svoje sovraštvo skupina prevratnikov, ki je, da po svobodnem in demokratičnem potu ne bo mogla priti na oblast.

Argentinsko ljudstvo je ogorčeno. Nam pa dogodek obuja spomine na tiste težke čase, ko so tudi Slovencem pod krogljo rdečih ubijalcev padali narodni voditelji: dr. Natlačen, prof. Ehrlich, Zupc, Kikelj in toliko drugih po mestih in vaseh.

Za dobrobit človeštva in gostoljubnega argentinskega naroda upamo, da se rdeča kuga s svojimi morijami in razdejanji ne bo nikoli razpasla po tej blagi zemlji.

I Z T E D N A V T E D E N

Romunija, ki je pred nekaj dnevi podpisala novo 20 letno prijateljsko pogodbo z Moskvjo, je takoj zatem poslala svojega obrambnega ministra na prijateljski obisk v Peking in v Severno Korejo.

Francoski predsednik Pompidou je poslal na razgovore z Maocetungom svojega osebnega odposlanca Bettancourta. Kitajci so izjavili, da „je mogoče kljub različnim družbenim sistemom Franciji in Kitajski razvijati prijateljske odnose na temelju petih načel mirnega sožitja.“ Katera so ta načela, niso pojasnili ne v Pekingu ne v Parizu.

Francija bo v najkrajšem času oborožila svojo vojsko z vodikovim orožjem, je izjavil francoski obrambni minister Debré s svojimi vrnitvi z uspelega poskusa z vodikovo bombo na pacifiškem atolu Mururoa.

Sovjeti so hoteli ob perujskem potresu organizirati propagandni polet 65 svojih transportnih letal z rešilnim materialom v Peru, pa se jim stvar ni posrečila. Prva sovjetska transportna letala so v Peru začela posamič prihajati šele prejšnji teden, poldrugi mesec po nesreči.

Vatikan je preteklo soboto objavil, da je vložil v Bruslju v Belgiji noto, v kateri sporoča, da je pripravljen vzpostaviti redne diplomatske odnose s Skupnim evropskim trgovom.

V Versaillesu so francoski komunistični sindikati organizirali dvodnevno mednarodno konferenco „Za solidarnost z Indokino“, ki so se je udeležili komunistični delegati iz 65 držav. Hanojski delegat je pozval prisotne, naj v svojih državah dosežejo, da bodo bojkotirali prevoz ameriškega orožja in drugega materiala v Vietnam.

Knjižnice še naprej hirajo

Odprto pismo slovenski javnosti

O stanju knjižnic se je zadnje čase v Sloveniji precej pisalo. Tema debate je vedno bilo neprestano nazadovanje tako števila knjižnic, najsibodi matičnih ali javnih ljudskih. Opaziti je bilo tudi padanje števila novonabavljenih knjig, ki stvar še poslabša, če ga primerjamo s splošno svetovno ravno.

O naravnost obupnem stanju slovenskih knjižnic se je svojčas izreklo več ustanov. Zadnje obsodbo te vrste pa je izreklo Društvo slovenskih bibliotekarjev, ki je s svojega občnega zbora v juniju naslovilo na domačo javnost odprto pismo, kjer ugotavlja dejanski položaj, kakor tudi vzroke, ki so vanj pripeljali. Njihove ugotovitve delno povzemamo zaradi velike zanimivosti naštetih dejstev.

V pismu Društvo ugotavlja da kljub njihovim naporom, da bi ustavili nenehno ukinjanje knjižnic v Sloveniji, to ni rodilo uspeha. „Čeprav smo v tem času dobili nekaj urejenih knjižnic v večjih občinskih središčih,“ nadaljuje pismo, „se splošno nazadovanje ni ustavilo. Bele lise, ki označujejo odsotnost knjižnic in slovenske knjige, so se v nekaterih področjih Slovenije še povečale.“

Nadaljnje statistike so naravnost porazne: Na osnovi zakonskih predpisov je bilo imenovanih 48 knjižnic za občinske matične knjižnice. Ustrezni matični knjižnici pa je le 16 ali 25,5%, od tega le 7 ljudskih. Delno ustreza 26 matični knjižnici ali 44,5%; 4 matične, 2 somatični in 12 knjižnice v drugih občinskih središčih, kar pomeni 30% pa najosnovnejšim kriterijem sploh ne ustreza. Tudi skupno število javnih ljudskih knjižnic nenehno upada. V zadnjih 10 letih je njihovo število padlo od 225 na 330, vendar tudi skoraj polovica teh knjižnic, ki sicer statistično še

obstajajo, ne deluje ali nima dotoka novih knjig.“

Kar se tiče nakupa novih knjig knjižničarji ugotavljajo, da „je bil že vsa leta odločno prenehan, v zadnjih letih pa število nove knjižne zaloge še nadalje pada. V letu 68 je nabava padla za 10%, v letu 69 pa za nadaljnjih 15%. Mednarodni kriterij, naj se za javno mrežo knjižnic kupuje 1 nova knjiga na 5 prebivalcev letno, dosegamo v Sloveniji povprečno 30 odstotno, t. j. 1 knjigo na 15 prebivalcev.“

Vzroke za tako stanje vidijo „v nizkih finančnih sredstvih, ki jih prejema knjižnice za svojo dejavnost, v neurejeni kadrovske politiki... ter v premajhni skrbi družbenih in političnih dejavnikov...“

Za rešitev sedanjega položaja pa med drugim predlagajo nemudno začrtanje „dolgoročne politike pri urejanju te veje kulturno izobraževalne dejavnosti. Zagotoviti funkcionalno delovanje osrednjih matičnih knjižnic...“ ter dati „knjižnicam tak družbeni status, kot ga imajo drugod po svetu, kjer veljajo poleg šolstva kot najpomembnejši dejavnik pri oblikovanju človekove zavesti.“

Gornje ugotovitve Društva bibliotekarjev Slovenije kažejo na novo polje, kjer je sedanja oblast propadla na celi črti. Iz predvojnega skoraj idealnega stanja, ko je malone vsaka vas imela svojo bogato in lepo urejeno knjižnico, je pod komunističnim režimom knjižništvo prišlo v tako obupen položaj, da je bilo v zadnjih 10 letih ukinjenih 195 knjižnic.

Zagledani v uspehe (bolje neuspehe) gospodarske reforme, s sedanjimi oblastniki belijo glave, kako usmeriti investicije v prihodnjih 15 letih, da bi rešili svoje propadajoče gospodarstvo. Za kulturo pa, kot vedno, ni denarja.

„Olikani in strpni“ komunisti

(Iz pisma iz domovine)

V nekem industrijskem kraju Slovenije so pripravljali mladino za prvo sv. obhajilo in birmo. Teh priprav se je udeleževalo zelo veliko število mladine, lahko rečemo skoraj vsa mladina tega kraja, tudi sinovi in hčerke komunistov in drugih vodilnih krajevnih funkcionarjev. Seveda je šlo to redkim pravim komunistom močno na živce, posebno še predsedniku občine, ki je poklical vzgojitelja mladine v svoj urad in mu dobrodušno povedal tole: „Nikar ne mislite, da smo klonili, če dopuščamo vse to delo, ki ga opravljate. Le olikani smo tako in strpni, da ničesar ne storimo. Če pa bo treba in ne boste poznali meja dovoljenega delovanja, bomo sredi dvignili roko in neusmiljeno udarili.“

Kmalu po tem dogodku se je začela krajevna radijska postaja pritoževati

nad delovanjem katoliških vzgojiteljev in pozivati komunistične aktiviste k bolj aktivnemu delu in večji poštovanosti. Seveda bodo ti pozivi ostali brez uspeha, ker je komunističnim aktivistom za javno delo toliko kot za lanski sneg.

Moram omeniti, da se je kljub vsem izjavam o olikani in toleranci zopet začela ostrja kontrola nad delovanjem duhovščine. Lahko rečemo, da se vrši podoben in poneči. Poneči opazujejo župnišča in posebej nočne obiskovalce. Nekateri kontrolerji znajo to svoje delo spretno zakrivati, drugi pa so bolj nerodni. Nekateri pa kar odkrito priznavajo, kakšno delo jim je naloženo in izjavljajo, da se nim samim rdi to ozavezanje neprimerno in žaljivo, pa morajo žal izvrševati dane ukaze.

Podjarmljeni narodi

Zbirajo milijon podpisov

Bivši predsednik Združenih držav Eisenhower je dne 17. julija 1959 podpisal odlobo kongresa, da naj bo vsako leto en teden posvečen podjarmljenim narodom. Od tedaj dalje so vsako leto v mesecu juliju v New Yorku in ostalih krajih Združenih držav različne prireditve v spomin na podjarmljene narode.

Letos so se začele prireditve v nedeljo 12. julija v New Yorku z gregorjansko mašo v katedrali sv. Patrika. Nato so zastopniki raznih narodov odšli po Peti aveniji v slikovitem sprejemu do Centralnega parka, kjer je bilo zborovanje ob ogromni udeležbi članov posameznih narodov in Amerikancev. Na zborovanju je govoril sodnik Mathey Troy, predsednik združenja protikomunističnih narodov s sedežem v Zahodni Nemčiji. Dalje je govoril ing. Mario Aguilera, predsednik ameriškega odbora podjarmljenih narodov. Tudi zastopnik kubanskih beguncev je z odločnimi besedami obsodil komunizem, ki ima v sužnosti nad 20 narodov.

Ob tej priložnosti je v kongresnem poročilu (Congressional Record) izšla razprava dr. Dobrianskega, profesorja na georgetovnski univerzi, ki je zapisal, da bodo prav podjarmljeni narodi odigrali veliko vlogo pri osvoboditvi sveta v tem desetletju (od 1970 do 1980). V svoji razpravi je naštel naslednje narode, ki jih je nasilno podjarmil komunizem: Armenija, Azerbejdžan, Bela Rusija, Kuba, Georgija, Idel-Ural, Severna Kavkazija, Ukrajina, Turkestan, Mongolija, Estonija, Latvija, Litva, Albanija, Bolgarija, Srbija, Hrvaška, Slovenija, Romunija, Slovaška, Severna Koreja, Ogrska, Vzhodna Nemčija, Kitajska (razen Formoze), Tibet in Severni Vietnam.

Odbor podjarmljenih narodov namerava zbrati milijon podpisov, ki bodo izročeni kongresu s prošnjo, da se ustanovi poseben kongresni odbor za vršanje, ki so v zvezi s podjarmljenimi narodi.

SOVJETSKA ZVEZA IN TURISTI

Večina Sovjetske zveze je za tuje turiste prepovedan sed. V nekaterih mestih že desetletja ni bilo nobenega tujca. V juniju pa so so tuji dopisniki v Moskvi dobili okrožnico Inturista, da bodo letos vsi kraji v SZ odprti za turiste v počastitev Lenineve stoletnice. Toda Inturist je takoj začel hlastno posredovati in ugotovil, da gre le za — ponaredek in slabo šalo...

ših starejših žen in mož med nami. Ali jim damo v svoji družini ne samo lastno sobo, temveč tudi spoštovanje in ljubezen, ki jim gre?

Stara resnica je, da otrok bolj kakor besedi staršev, sledi njihovim zgledom. Zato, če sinovi in hčere svojim staršem ne izkazujejo hvaležnosti in ljubezni, naj ne zahtevajo, da jih bodo v tem njihovi otroci nadomestili. Otroci gredo v tem po stopinjah svojih staršev.

Dobri vnuki so za deda in babico kakor nova pomlad. So novi rod, nadaljevanje njihovega življenja. Morda tudi zato jih podzavestno bolj nežno ljubita kakor svoje lastne otroke.

Naši dedje in babice so pa vredni še posebne ljubezni in hvaležnosti. Ne pozabimo kaj se pretrpeli, ko so morali zapustiti domovino, in koliko trpljenja jih je stalo živeti se v tuji svet in začeti znova. Ne smemo jim zameriti, če večkrat pripovedujejo iste spomine. Tudi malim in velikim vnukom ne bo škodovalo, če bodo poslušali, kaj vse so doživeli njihovi dedje v domovini. Nasprotno! Prav to bi morali starši podpirati: da se nit med rodovi ne pretrga in da bodo otroci s ponosom mislili na svoje prednike.

Videla sem lep prizor: Na vrtu je sedel ded, poleg njega na stolčku mu je vnuk zlog za zlogom čital iz slovenske čitanke. Starcu so oči žarele ob domači besedi, vnuček se je pa tudi zavedal, kako veselje je dedku naredil.

Ljubezen ne potrebuje velikih dejanj. Majhne usluge, vesela, prijazna beseda, pozornost in majhna premagovanja, to so dnevne dolžnosti do starejših ljudi v družini.

„Čemu se le pehaš? Čemu odriavaš ljudi, da bi bil prvi? Čemu odjedaš kruh njim, ki so ravno tako kakor ti zatajili samega sebe in, zvesti splošni človeški zmoti, zegli najprej po tem, kar jim je najmanj potrebno? Ali ti ne buhne v lice nesramna, prostaška ničevost tega početja? Ali te motno kesanje, oskrnjena vera ne pokliče nazaj k začetku vsaj enkrat, z najtišjim, najrisrčnejšim glasom?“

Stanko Majcen, Pisma iz samote, 2

Nezadovoljni s poklicem

Učitelstvo in uprava najbolj prizadeti

V juniju 1969 je Center za raziskovanja javnega mnenja pri Republiškem svetu izvedel raziskavo o moralnih vidikih dela na področju družbenih dejavnosti v Sloveniji. Pred kratkim je izšel rezultat in zaključki te raziskave, ki vrže nič kaj svetlo luč na poklicno zadovoljstvo na tem področju.

Študija, opravljena med 1574 zaposlenih v šolstvu, zdravstvu, upravi in sodstvu ter kulturi, razdeli anketirance na zadovoljne, delno zadovoljne in nezadovoljne (resignirane) s svojim poklicem.

Razumljivo je, da v posameznih poklicih ni pričakovati stodoletnega zadovoljstva z delom. A važno je, za uspešno delovanje zlasti na družbenem področju, da pretežna večina deluje vsaj v delnem zadovoljstvu s svojim poklicem. A kakšne so številke v Sloveniji?

Podatki povedo, da je v učitelstvu kar 32 odstotkov resignirancev. To pomeni, da s poklicem v Sloveniji ni zadovoljnih 3300 učiteljev. Vzroki: „Preslabo nagradeno delo“, „premalo upoštevan poklic“, „prenaporno delo“ itd.

Še mnogo slabši pa je položaj na področju uprave. Tu je s poklicem nezadovoljnih 62 odstotkov uslužbencev. Vzroki: „prekomplecirano delo“, „premalo realno delo“. Dejstvo je, da so številne spremembe, ki jih je doživljala, in jih še doživlja uprava, rodila zaposlenim občutek negotovosti pri delu. Stalno eksperimentiranje, večne spremembe ter pikolovstvo nadrejenih, ko je sistem iz birokracije prišel v „birokratsko samoupravo“, je nujno pustilo težke posledice v razpoloženju uslužbenih.

Veliko nezadovoljstvo se poraja tudi v gledališčih, knjižnicah, muzejih ipd. Center za raziskovanje javnega mnenja ugotavlja, da je še najmanj resignacije s poklicem na področju zdravstva.

Porazni zaključki nujno zahtevajo preusmeritev delovne politike prizadetih področij. To pa je v vzdušju partijskega režima precej težko. Tako na družbenem, kot na osebnem področju človek lahko deluje v zadovoljstvu le, če mu je dana bistvena vrednota njegove narave: svoboda.

„Prekinitev“ dela

ODŠLI SO V GOSTILNO

Zanimiv primer stavke se je pripetil v Mariboru. 24 delavcev zaposlenih v enoti za tovorni promet mariborske železniške sekcije je 17. junija „prekinilo“ delo in odšlo v gostilno. Naslednjega dne so se na izrednem sestanku zbrali člani kolektiva te enote in razpravljali o tej prekinitvi. Seveda so ugotovili, da za prekinitve ni bilo nobenega razloga: Delavci so dobili res za 10% v povprečju manjše plače, a je bil tudi njihov delovni učinek zadnjih mesecih manjši. Razprava je ugotovila, da bodo med posamezniki vedno razlike, saj so delavci nagrajevani po učinku. Pravijo tudi, da se delavci preveč zadolžujejo, potem pa ob dnevu izplačila dobe malo denarja na roke in se zato čutijo prizadete.

„Vzorna“ socialistična zdravstvena služba

Odiseja bolnika

Soboški obrtnik si je v pozni večerni uri prevrtil po nesreči dlan z električnim vrtilnim strojem. Konic je priletel nemu možu precej poškodovano roko, zato se je odpravil v zdravstveni dom. „Zdravnik na terenu, pridite jutri,“ so svetovali pacientu.

Po nič kaj priporočljivi domači negi se je možkar odpravil v zdravstveni dom naslednje jutro. Dobil je podoben odgovor: „Zdravnik na terenu, pridite kasneje.“

Pacient je odšel v bolnišnico. Tu so zahtevali zdravnikovo napotnico. Zato je mož šel znova v zdravstveni dom. Zdravnik je zaradi množice čakajočih naročil bolničarki, naj obveže možovo roko.

Ponesrečencu pa je začela roka zatekati. Ni mu preostalo drugega: Na vrat na nos se je odpravil v sosednje avstrijsko mesto. K zdravniku. Ta sicer prijazen mož pa ni bil nič kaj viden z obiskovalcem, ker da se je pojavil s poškodbo, ki je napovedovala zastrupitev, odločno prepozno.

Obrtnik plačuje vsak mesec zavezu za socialno zavarovanje 350 dinarjev. Tudi za primer, če bi potreboval zdravnika.

Članek v Delu z 19. junija ne potrebuje prav nobenega komentaria, saj bolj jasno ne more ponazarjati „odlične zdravstvene službe“.

Tako sedaj hodijo Slovenci v tujino ne le na delo, ampak tudi k zdravniku...

ŽENA IN NJEN SVET

Anica Kralj

Žalostna pesem srebrnih las

V vsakdanjem družinskem življenju lahko pogostokrat grešimo v pomanjkanju prave ljubezni. To se more dogajati tudi v družinah, kjer na zunaj vse lepo teče. In tudi če krivdo včasih začetimo, saj vest je v človeku vedno pravična in jasna, gremo mimo in za svoj mali ali večji greh najdemo sto opravičil.

Vendar zavest krivice, storjene otroku ali staremu človeku obleži v našem srcu kakor težak kamen za vse življenje.

Srečala sem staro ženo, ki sem jo po več letih komaj spoznala. Nekam majhna se mi je zdela. Prej ravne drže, je silila zdaj v upoginjenost. Glava, ta lepa in ponosna glava je bila zdaj bela, obraz upadel. In te oči, te žalostne oči!

„Teško je, vsako leto težje,“ je potožila. „Koliko lažje bi bilo umreti doma!“

Samo teh nekaj besed je odkrilo tiho, prikrito tragedijo stare žene v tujini.

šajo v družine naglico, nemir in živčnost, da moremo pozabiti celo na življenjsko važne dolžnosti. Današnji čas posveča morda preveliko pozornost na probleme mladine, tako da so starši stopili že nekako v senco, kaj šele dedki in babice!

„Da bi vsaj imela malo miru! Dom je že premajhen. Ko smo vsi doma, se zdi, da stene pokajo. Jaz se umaknem v svoj kot, ker težko prenašam šum in kričanje. Najhujša je pa tista nova „muzka“. To je rjovenje, divjaštvo! Moja glava tega ne prenese, zato se umaknem. No ja, naš ta mali Jožek mi je v svoji nedolžnosti najbrž resnico povedal, ko je rekel: „Babica, ti tega ne razumeš, ker si že stara.“

Pogledala me je, skozi njene oči je pokukala mladost: „A čas, ko smo mi plesali valčke, vendar ni še tako daleč! Še zdaj bi se rada zavrtela.“

Pa zopet žalostno: „A n'ega ni več.“ Molk. Njene oči so gledale daleč v preteklost. „Veste, ko sva bila še mlada, me je takole pogladil po laseh in rekel: „Še rajši te bom imel, ko boš imela srebrne lase.“ Zopet molk. nato vzdih: „Pa sem zdaj tako sama!“

Ni bilo veliko besed, a bilo je v njih eno življenje.

Postojmo in pomislimo na vrsto na-

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Akad. slikar prof. Marijan Tršar je imel v predavalnici Narodne in univerzitetne knjižnice 16. junija predavanje o grafičnih tehnikah, predvsem o tistih, ki se največkrat rabijo pri ekslibrisih in drugih oblikah drobne grafike. Predavatelj je tudi praktično pokazal primer izdelave lezoreza, linoreza in nekaterih drugih tehnik. Predavanje je bilo na pobudo Društva prijateljev drobne grafike Exlibris Sloveniae.

PTUJ — V magistratni dvorani v Ptujju so 30. junija zaključili s razstavo „Ptuj skozi stoletja“. Razstava je zajemala v sliki in besedilih zgodovino Ptujja od rimskih časov do leta 1918.

NOVO MESTO — V baletno šolo pri Zavodu se je vpisalo lani 200 otrok. Po sedmih mesecih dela je prva skupina 70 učenk na zaključni prireditvi pokazala, kaj se je v tem času naučila. V prvem delu so učenke v manjših skupinah prikazale osnovo baletnega plesa, v drugem delu pa so nastopile v daljših in zahtevnejših skupinskih in solističnih točkah.

BREŽICE — Narodni dom v Brežicah sedaj preurejajo v hotel, ki bo nosil ime Turist; manjši del posloplja bo spremenjen v razstavnico in prodajni prostor pohištva. Nekateri se sicer hudejejo nad tem, ker je Narodni dom spomenik slovenstva v Brežicah, drugi pa pravijo, naj bi hotel ohranil vsaj prvotno ime.

MARIBOR — Mariborska Drama je predstavila 13. junija zadnjo premiero v letošnji sezoni. Uprizorili so igro koroškega ljudskega pisatelja Andreja Šušterja Drabosnjaka „Izguljeni sin“. Delo je režiral Slavko Jan, scensko glasbo pa je napisal Uroš Krek.

TREBNJE — Med nedeljsko jutranjo mašo je 14. junija udarila strela v trebanjsko župno cerkev. Udarce je sicer prestregel strelovod, vendar je bil tako močan, da so ga vsi v cerkvi čutili; neka deklica, ki je tisti trenutek slonela ob zidu, pa se je onesvestila. Takoj so ji nudili zdravniško pomoč; k sreči ni dobila težjih poškodb.

MURSKA SOBOTA — Letošnja pomlad je bila v Prekmurju zelo deževna. Kmetje so se precej jezili na deževno vreme, ker niso mogli ničevati plevla na njivah; da bi zatirali plevel s kemičnimi sredstvi, pa ni denarja. Zato se je plevel zelo razrastel in bo precej zmanjšal pridelek pšenice in koruze. Na travnikih je trava velika in gosta, a stari, ker je ne bo mogoče pravočasno kositi še manj pa sušiti.

RATEČE — V steni Mojstrovke so se smrtno ponesrečili 13. junija 34-letni strojni tehnik Janez Kovač, 24-letni

študent Iztok Pipan in 24-letni strojni tehnik Matic Košir, vsi iz Ljubljane. Vsi trije alpinisti so hoteli z vzponom po 600 m visoki steni Mojstrovke zaključiti tridnevni tečaj v okviru alpske plezalne šole, ki jo je pripravilo planinsko društvo Akademik iz Ljubljane. V nedeljo dopoldne je reševalna skupina našla na snežišču pod Mojstrovko prva dva, šele čez nekaj dni pa še tretjega. Po poškodbah ponesrečencev so ugotovili, da so alpinisti padli precej visoko iz stene.

MARIBOR — Hudo neurje je zajelo Maribor in skoro vso severovzhodno Slovenijo 17. junija. Neurje s točo, ki je ne pomnijo že desetletja, je povzročilo veliko škodo. V Ljutomeru in Ormožu, kjer imajo že dve leti organizirano obrambo pred točo, so v ta namen izstrelili okoli 1000 obrambnih raket, pa toča ni naredila hujše škode, pač pa močan veter, ki je poškodoval sadno drevje in delno vinogradniške nasade.

Umrli so:

LJUBLJANA — Anton Malgaj; Alojz Škerlep; Alojz Kink; Karolina Benedičič; Alojzija Končar, 71; Danijela Škerl; Antonija Keržič; Ludvik Pevec; Friderik Filip; Fani Tomažič; Marija Zajc; Peter Pirnat, pasar; Franja Medved; Anton Rozman; Iztok Pipan; Miroslav Zupan, stavbenik; Mirko Dremelj, ravnatelj Gluhonemnice v pok.; Karolina Sluga r. Krmeč, 84; Marijan Zihrel; Jože Rozman; Anica Rot r. Gutmacher; Franc Tancik; Ivan Kos; Marija Snaj r. Jenko; Matilda Penič r. Uduč; Marija Geiger; Jože Stare; Marija Kefer r. Zajc, 84; Anton Jelničar; Marija Gorenc r. Malin, 81; Jože Mesarič; Terezija Jerman r. Berger, dipl. babica v pok., 101; Silvestra Habicht r. Globelnik.

MARIBOR — Marija Stelcer, 91; Karl Kranjc, 78; Rudolf Kessler; Anton Želj; Vincenc Žerak; Karel Litonija; Julijana Domitelj, 90; Ivana Kovstevšek; Ivan Kmetič; Zofija Rampak; Herbert Jurič; Valerija Bezek.

OSTALA SLOVENIJA — Lojze Hribar, Ptuj; Rozalija Polanc, Predmeja; Ivan Pišek, Celje; Marija Valenčič r. Moder, Zavrstnik; Franc Markelj, Čebelar, 81, Vrhnika; Franc Žnidaršič, Stari trg; Mohor Zupančič, 94, Ljutomer; Anton Gec, Hum na Sotli; Jožica Urtel, Nazarje; Marija Kašman, Kranj; Jože Vrščaj, Črnomelj; Antonija Kalan uč. v p., 94, Trbovlje; Marija Križnik, 83, Doblčina; Franc Peterčič, Kropa; ing. Vili Videčnik, Celje; Janez Češarek, Nemška vas pri Ribnici; Ivan Frgger, Moravče; Albin Fon, Robič; Zdenko Ulaga, Hrastnik; Ivan Deržič, Dobova; Marija Lahovnik-Englert, Kranjska gora; Lovro Semen, Kranj; Jože Ambrožič, 87, Ribnica;

SLOVENC I V ARGENTINI

† VINCENC JAVORŠEK

Potem ko je izpolnil 83 let, je v soboto, 11. junija umrl v K. Mejiu Vincenc Javoršek. Bil je eden tistih slovenskih mož, ki so v slovenskem podeželju pomagali graditi slovensko narodno in prosvetno kulturno zgradbo. Samo bežen pogled na njegovo življenjsko pot to dokazuje. Pok. Vincenc Javoršek je bil rojen 15. januarja 1887 na Vahtembergu v župniji Moravče v kmečki hiši. Ker je bilo posestvo manjše je moral po tedanjih predpisih odslužiti triletni vojaški rok. Nato se je priženil v Moravče na kmetijo pri Antonovcu in sicer 12. junija 1914. Toda samo dober mesec je preživel na novem domu. Bil je mobiliziran ter dodeljen 17. pešpolku. Poslan je bil na rusko fronto in že naslednje leto je padel v rusko ujetništvo. Veliko je trpel dolga tri leta ujetništva; lakoto, mraz, pomanjkanje in vsemogoče nadloge življenja ujetnika je spoznal v teh letih. Posebno težka je bila vrnitev iz Rusije po treh letih. Mnogo je moral hoditi peš. Ko se je vrnil, je hotel na Koroško bratiti našo mejo, pa radi izčrpanosti ni mogel.

V organizaciji se je udeleževal že v mladih letih. Posebno pa je bil navdušen pevec pri cerkvenem pevskem zboru. Vsega skupaj je pel polnih 35 let. Še ko je prišel v Argentino je meseca marca 1949, ko so vpeljali slovensko mašo v Ramos Mejiji, pok. Javoršek pel v cerkvenem zboru. Pa tudi sicer se je udeleževal v mladih letih. Bil je še eden tistih živčih, ki je pomagal organizirati zborovanja dr. Janezu Ev. Kreku. Z navdušenjem in ponosom je govoril o tem velikem Slovencu in njegovih zborovanjih. Bil je vse življenje pristaša SLS. Kot ugledni faran je bil cerkveni ključar župnije Moravče. Bil je tudi odbornik župnijskega odbora za Baragova bogoslovje v Ljubljani.

Njegova domačija je imela dve slovenski značilnosti: z vsem spoštovanjem je sprejemal v svojo hišo duhovnike in vsak revež, potreben pomoči je bil deležen pokojnikove radodarnosti.

Pokojnemu Javoršku ni bilo treba dokazovati kaj je komunizem. Spoznal ga je v Rusiji. Zato je znal komunističnim propagandistom med drugo svetovno vojno odločno odgovarjati in braniti slovensko narodno in krščansko prepričanje.

V družini se mu je rodilo devet otrok, od katerih je eden umrl v zgodnji mladosti. Sina Ivana so ubili partizani kot domobranca na Goraniškem l. 1944. V Argentini zapuščal šest otrok, štiri sinove, dve hčeri, v Anđeliji eno hčer in skupno sedemnajst vnukov.

Naj mu bo dobri Bog pravični sodnik in nčelnik za vsa dobra dela. Vsem sorodnikom pa naše sožalje.

ZAHVALA

Ob smrti našega očeta se iskreno zahvaljujem Medsebojni pomoči Sloveškega doma in Zedinjene Slovenije za izplačano posmrtnino. Bog plačaj!

Zahvala tudi č. gg. Janezu Jeretini in Danijelu Vrečarju za sv. mašo in asistenco pri pogrebu.

Jože Javoršek

CARAPACHAY

+ Ana Klemenčič

Zopet je posegla smrt v našo sosesko, 11. t. m. je zahtevala življenje Ane Klemenčič v starosti 76 let. Bila je sestra dobrega župnika Janeza Klemenčiča, ki je umrl tukaj pred 14 leti. Zivel je s svojo sestro pri svakinji in pri nečakanjah koozi in Heleni por. Grčar. Doma je bila iz Kovorja pri Trzicu, kjer zapuščala sestro.

V svojem življenju je bila nad vse verna, vse čase je bila zvesta naročnica vseh dobrih časopisov in revij. Vedno, že od mladosti, se je zelo zanimala za društveno življenje in če je le mogla, se je udeležila naših slovenskih prireditelj, bodisi v našem domu, pa tudi drugod.

Pokopana je bila v nedeljo 12. t. m. na pokopališču Olivos, pogrebne obrede je opravil č. g. Mali. Sosedje jo bomo ohranili v lepem spominu. Naj ji bo lahka argentinska zemlja!

SAN MARTIN

„Ljubezem v družini“ je bil naslov predavanja, ki ga je imel na sestanku Lige Žena Mati v Slovenskem domu v San Martinu dne 16. junija g. dr. Vinko Brumen. Z izvajanja predavatelja so bile vse navzoče gospe izredno zadovoljne; obžalovale so le to, da niso bili pri tem odličnem predavanju navzoči tudi možje in očetje. Po predavanju se je razvil živahen razgovor. Liga vrši s svojimi rednimi mesečnimi sestanki in predavanji važno kulturno delo v sanmartinskem okraju. Prihodnji sestanek bo 20. avgusta ob 18.30. Tedaj bo razgovor ob okrogli mizi pod vodstvom č. g. Jurija Rodeta.

Zimski družinski popoldan bo v Slovenskem domu v San Martinu v nedeljo 2. avgusta. Bo to nekaj novega za San Martin. Ob 13 bo kosilo. Po kosilu pa bodo na programu šaljive in resne točke, petje, igranje na harmoniko in kitaro. Poslušali bomo, kako je Krjavčev hudiča prekal v druge dogodivščine.

SAN JUSTO

Z občudovanja vrednim zanimanjem so se pretekli teden v San Justu pričeli večeri o sodobno versko-moralnih problemih za dekleta in fante. Ti večeri se bodo še tu nadaljevali, kakor tudi v drugih okrajih.

Pred 25 leti

Nadaljujemo z objavo junijskih nalog naših šolarjev

Pred petindvajsetimi leti so Slovenci med njimi moji starši, prestali mnogo gorja. Najprej pod Italijani in Nemci, ki so jih pobjali, jim zažigali domačije in jih vozili v internacije kjer so mnogo trpeli. Med njimi je bil tudi moj ata; prej v internaciji v Padovi, nato pa so ga še Nemci odpelali v Begunje, kjer je mnogo trpel. Koliko ljudi je umrlo samo v internacijah: mož, žena in celo otrok.

Najhuše gorje pa je prišlo šele potem, ko je zavladal komunizem v Sloveniji. Mnogo ljudi, ki so bili protikomunisti, so morali zapustiti domovino, da so si rešili življenja. Vse so morali pustiti: svoje domove, premoženje in domovino. Bežali so skupaj z vojaški-domobranci, ki so se borili med vojno proti partizanom za vero, Boga in

Vsak teden ens

JAGNED

Dragotin Kette

*Oj ti jagned, visoko rastoči,
ti brca konca trepetajoči,
pozdravljen mi.
Na zeleni višini
ali bela pristava se skriva,
ali dom, ki v njem župnik prebiva,
ali kranjski gradič.*

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

20. julija 1950. — Št. 29.

BOJ DVEH SVETOV

„...Danes je tudi največjim mirnim optimistom jasno, da je svet razdeljen v dva bloka, med katerima ni poti do iskrene sprave: na eni strani brutalni komunizem, ki hoče nasilno obvladati svet, na drugi strani svobodni svet, ki se krčevito trudi, da bi človeštvu ohranil demokratične svoboščine.“

Ta demokratični svet z USA na čelu je vsa povojna leta iskreno delal na tem, da bi prišlo do resničnega miru na svetu. Bil je včasih navno lakovoren, včasih diplomatično nespreten, včasih bratovsko popustljiv, vse samo zato, da bi ostal bivši vojni zaveznik na vzhodu miren. Pa vse zaman. Komunizem je v miroljubnosti in popustljivosti videl slabost, ki jo je izrabljal v svojo korist. Neovirano je na svojem območju uvajal svoj krvavi režim brez ozira na pogodbe in častne besede...

Kdor pozna komunizem, ve, da sta v boju z njim le dve poti: ali brezpogojna vdaja, ali pa boj na življenje in smrt...

Vedno bolj vidimo, kako smo prav ravnali, ko smo sledili svojemu zdravemu čutu in nastopili proti komunizmu na način, ki je uspešen: z orožjem v roki.“

Koncert mladinskega pevskega zbora iz Castelarja

V okviru društva „Slovenska prista-va“ je v soboto, dne 18. julija ob 20 nastopil v veliki dvorani Slovenske hiše Mladinski pevski zbor pod vodstvom ge. Marije Fink-Geržiničeve.

Ko se je razmaknilo zagrinjalo, je stopil na oder predsednik Slovenske pristave gospod France Pernišek in pojasnil, da pomeni ta koncert skromno počastitev spomina bivšega, po hudo-delskem nasilju umrlega argentinskega drž. predsednika, generala P. E. Aramburaja, in povabil vse navzoče, naj počastijo njegov spomin stojé z enominutnim molkom.

Po tem pietetnem dejanju so zagoreli žarometi in z barvno lučjo zalili stopničasto se dvigajoči oder, pogrnen z zeleno preprogo — in že so začele prihajati v lepem vrstnem redu mlade pevke — kar 39 jih je bilo — ljubkih in žarečih obrazov, vse v lepi borovski obleki, stilno krojeni po slovenski narodni noši. Tiho in mirno so se razmestile, vsaka na svoje mesto. Že ta prihod je dokazoval redoljubje, ki vlada v zboru. Nudil se ti je čudovit pogled na t pisan slovenski pušelj, na to veselo cvetočo mladost. Ni čudo, da se je občinstvo živahno razvnelo in pozdravilo lepe pevke z močnim in dolgotrajnim ploskanjem. Prav tako je bila deležna toplega pozdrava dirigentka, gospa Marija Fink-Geržiničeva.

Že ob prvem gibu njene roke so se oči vseh pevk strnile na dirigentkini desnici. „Dobro jih ima v oblasti!“ je pripomnil nekdo za menoj. In res! Kratak zamah z desnico, že so zavalovili

gi pa znane skladbe za dekliški zbor, novi sta menda le dve (Al. Geržinič).

Začetni del sestavljajo narodne, razzen ene, vse v priredbi Cirila Preglja: Ta zima že zapuščala nas, Vigred približa se, Barčica, Pojem u Rute in Soči (ta je prirejena po Devovi harmonizaciji, napev ljudski). Tretja v vrstnem redu je narodna: So še rožice tam v vrtu... v priredbi Matija Tomca. — Drugi del (prvega dela) obsega je prave umetne skladbe: Ivan Lahmar, Slana (M. Posavska); Avgust Leban, Slovo od domovine (J. Leban); Hrabroslav Volarič, Divja rožica (J. Jenko); Alojzij Geržinič, Zarja (O. Župančič), Ereda šček, Medved z medom in Letni časi (O. Župančič); Matija Tomc, Otroci rajajo (M. Gročelj).

Po kratkem počitku je dekliški zbor nadaljeval težji drugi del sporeda, a ga odpel prav tako odlično kot prvega: Antonio Caldera, Con nosotros ven a cantar (F. Jode); Španska narodna La Frolera; Johannes Brahms Duermete mi niño!, Franz Schubert, Heidenröslein (J. W. Goethe); Giovanni B. Pergolesi, Tre giorni son che Nina; Silvia Eisenstein, Huaino.

Zdaj se je pridružilo dekliškemu zboru še osem zastavnih fantov v narodni noši in so z lehim baritonom podprli pevke pri zadnji skupini pesmi: Emil Adamič, Ciganska (F. Žgur) Anton Foerster, Ah, ni li zemlja krasna? (Po Reinicku A. Ušeničnik); E. Adamič, Petnajst let (Murn-Aleksandrov); Al. Geržinič, Jutro na gori (S. Kosovel); narodna. harm. E. Adamič, Kukovica je kukala.

Ves spored so odpeli na pamet. Mnogi so se čudili tako dobremu spo-

minu, posebno še, ker so nekatere pesmi precej zahtevne, zlasti Geržiničeva „Jutro na gori“.

Poleg tega so peli tudi pesmi v drugih jezikih (nemškem, italijanskem — kasteljanski jim seve ni delal težave). Vse to je pač treba pohvalno poudariti — vendar bi bilo za mlade pevce pametno, da bi se naučili peti tudi po notah. Sej na koncertu kljub temu lahko pojejo na pamet. Fantovsko skupino bi bilo treba vsaj za eno tretjino še ojačiti — osem vrstni 39 zvonečim glasovom je premalo.

Dvorana je bila malone polna in tudi galerija. Morda bi prišlo več ljudi, če bi bil koncert na nedeljo popoldne. A tem, ki so prišli, gotovo ne bo nikoli žal prelepega in redkega užitka, ki so ga doživeli na tem koncertu. Pevke in pevci so bili deležni pohvalnega ploskanja po vsaki pesmi, na koncu pa je bilo navdušenje tolikšno, da se ploskanje ni hotelo poleči in so morali ponoviti še dve pesmi: „Jutro na gori“ in „Kukavco“. Gospa Marija je prečela zaslužen šopek nageljnov in priznanje občinstva. Priprava takega koncerta je pač teriala obila žrtve in napora, a se jih ni ustrašila. Dokler bo slovenska skupnost imela med seboj take ljudi — in sposobne — se ji ni treba bati, da bi izgubila v tujem okolju.

Omeniti pa je treba tudi vse pevke in pevce, ki so sodelovale pri koncertu — saj oni sestavljajo zbor. Večinoma so iz Morona in Castelarja — in zdi se, da se je slovensko kulturno življenje nekako preselilo zdaj v ta kraj. In zakaj? Morda ima res prav mož iz Morona, ki je dejal: „Drugod imajo razkošne domove, pa odmeva praznota

domovino. Ko so prišli v Avstrijo so jih Angleži sramotno prodali. Vrnili so jih komunistom. Komunisti so skoraj vse — 12.000 mož in fantov, tudi nekaj žena in deklet — brez sodbe strahotno mučili in nato pobili.

Koliko trpljenja in sramote so morali prestati ti ubogi vojaki, predno so umrli v skupnih kraških jamah, to ve le Bog.

Zato jih tudi mi, ki smo otroci njih sorodnikov in prijateljev, otroci slovenskih staršev, ne smemo pozabiti. Leto za letom se jih bomo spominjali in z našim življenjem hočemo pokazati, da smo vredni njih žrtev!

Mihec Omahna
8. razred slov. šole
Ivana Cankarja
Berazategui

Mladinski športni dnevi

Pretekli teden smo zaključili prvo etapo letošnjih tekmovalnih — turnirja v goovo najznačajnejšem športu v naši skupnosti — odbojki.

ODBOJKA SFZ

V soboto zvečer so Sanjuščani, kot smo že predvidevali, z uspehom doigrali začetne tri tekme, kar jim omogoča prvo mesto s šestimi zmagami. Najtežji nasprotnik jim je tokrat bil odsek iz Moróna, katerega so premagali v treh igrah z minimalno razliko v tretji.

Zelo napeta je bila tekma za tretje mesto med Ramos Mejia in Slovensko vasjo, ki se je prav tako v treh igrah končno odločila v prid prvemu. Obe moštvi sta pokazali precej ofenzivno igranje, tako da sta pogosto zeli odobravanje številnega občinstva, ki se je za potek igre in menjajoče možnosti živo zanimal.

Tudi je bila zanimiva tekma med adrogujskimi fanti in Moronom, zlasti v prvi igri, katero so zmagali mladi, a pri nekaterih mnogo obetajoči zavodari. V naslednjih dveh igrah pa sta izkušnja Morončanov in morda tudi nervoza pri adrogujski ekipi odločile tekmo.

Ob zaključku tega turnirja je tudi na mestu bolj splošen pogled na odbojko med nami.

Gotovo je razveseljivo število moštev, še bolj pa volja do igranja in napredka pri manj izkušenih. Nobena tekma ni izpadla zaradi odsotnosti in tudi zamujanja — večasih naša kronična napaka — ni bilo.

V igranju, mislim, da lahko govorimo o napredku, čeprav bi se s treningom moglo doseči še neprimerno več. Bog daj, da bi se pripravila sedaj nadaljevala, kar bi privedlo do res odličnega turnirja na carapachayskem mladinskem dnevu.

Disciplino bomo morali v nekaterih primerih poostri. Zlasti zadržanje do sodnika je bilo prebogosto vse kaj drugega kot zgledno. Vse kaže, da nismo sposobni priznati sodnikove avtoritete, zlasti še, če je ta Slovenec.

Tudi je še vedno nepravilno zadržanje publike in igravcev do San Justa. Opaža se, da zlasti mlajši rod to razklonost prezira. Večasih pa še vedno privrejo na površje razprtije, ki športu nič ne koristijo. Čas bi že bil, da vsi, na eni in drugi strani, na to pozabimo in se pomerimo izključno v športu.

Na žalost je tudi vidno, da športno udeleževanje ni v vseh primerih odsev rednega delovanja odseka. Poln uspeh bodo športni dnevi dosegli le tedaj, ko bodo vidno pripomogli k utrjevanju vsestranskega odsekovnega dela.

Fohvale na le vredno število vključevanje mlajših članov. Le s stalnim prirastkom bomo obšli tako škodljive prelome med starejšo in mlajšo skupino v vsakem odseku.

Rezultati:

San Justo — Adrogué 15/4; 15/13
San Martín — Berazategui 15/0; 15/2
R. Mejía — Slov. vas 15/3; 15/17; 15/11
San Martín — Adrogué 15/8; 15/10
Slovenska vas — Berazategui 15/8; 15/4
Morón — Adrogué 16/18; 15/6; 15/5

DRUŠTVENI OGLASNIK

Slovenske šole so organizirale nabirko za žrtve potresa v Perúju in je ZS izročila vse zbrano tukajšnjemu Rdečemu križu.

Knjižnica je odprta vsak dan od 15. do 20. ure.

Posmrtnine izplačuje ZS vsak četrtak. — Opozarjamo vse člane ZS glede posmrtnine otrok, da mora biti otrok prijavljen, da mu pripada posmrtnina. Posmrtnina se izplača, če je otrok dopolnil 6 mesecev.

Dodatno zavarovanje pri družbi IAM ima še vedno iste pogoje. Vsi, ki bi želeli izkoristiti to zavarovanje, lahko dobijo pojasnila v pisarni ZS.

Seja voditeljskega sveta šolskega odseka ZS bo v sredo 29. julija ob 19.30 v Slovenski hiši. Vabljeni vse učiteljsstvo.

Za dobro voljo

Jasnovidec

„To pa imam: samo pogledam človeku v oči, pa že vem, kaj misli o meni.“

„Pa ti ni nič nerodno?“

Zakonska

„Poslušaj me stari! Če me boš v cerkvi, pri besedah 'Reši nas vsega hudega' še enkrat pogledal, bova doma zaropotala.“

Uradniki

Uradnik je prišel prepozno v službo pa se gre opravičiti šefu, češ, da je zaspal.

„Kako?“ se začudi šef, „kaj tudi doma spite?“

OD DOMA

Domovina je bila njegova prva ljubezen, a poročil se je z drugo.

Srečna je družba v kateri se ljudje tresejo samo od mraza.

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL CASCANTE
Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

San Justo — Ramos Mejía 15/6; 15/9
San Justo — Morón 15/4; 8/15; 15/13

Končna lestvica:

Odsek	Igranih	Dob.	Zgub.	Točk
San Justo	6	6	0	12
San Martín	6	5	1	10
Ramos Mejía	6	4	2	8
Slov. vas	6	3	3	6
Morón	6	2	4	4
Adrogué	6	1	5	2
Berazategui	6	0	6	0

ODBOJKA SDO

Pri dekliski odbojki je bilo prvo mesto že dejansko zagotovljeno. V nedeljo so nas sanmartinčanke znova pripravile za levo igro, čeprav jim Carapachay nikakor ni mogel biti kos.

Tudi Morón se je ponovno izkazal kot prav dobra ekipa, ki je končno le zasedla zasluženo drugo mesto.

Rezultati:

Ramos Mejía — Carapachay 15/1; 15/0
San Martín — Carapachay 15/13; 15/3
Morón — Ramos Mejía 15/5; 15/12

Končna lestvica:

Odsek	Igranih	Dob.	Zgub.	Točk
San Martín	3	3	0	6
Morón	3	1	2	2
Ramos Mejía	3	1	2	2
Carapachay	3	1	2	2

Drugo mesto je zasedel Morón zaradi razlike v igrah, tretje pa Ramos Mejía nad Carapachayem zaradi razlike v golih.

TOČKE ZA POKAL

Po teh dveh turnirjih je lestvica za prenosni mladinski pokal sledeča:

San Martín	16 točk
San Justo	10 točk
Morón	6 točk
Ramos Mejía	6 točk

Prihodnja tekmovanja:

25. julija - Namizni tenis SFZ v Morónu

19.00 San Justo—Adrogué

Morón—Slovenska vas

Ramos Mejía—Carapachay

Slovenska vas—San Justo

Adrogué—Ramos Mejía

Carapachay—Morón

20.00 Ramos Mejía—Slovenska vas

San Justo—Morón

Adrogué—Carapachay

20.30 Morón—Ramos Mejía

Slovenska vas—Adrogué

Carapachay—San Justo

21.00 Adrogué—Morón

Ramos Mejía—San Justo

Slovenska vas—Carapachay

26. julija nogomet v Slovenski vasi

10.30 Morón — Slovenska vas

12.30 San Justo — Ramos Mejía

14.30 San Martín — Adrogué/Beraz.

1. julija šah SFZ v Ramos Mejía

19.00 Slovenska vas — Ramos Mejía

Ramos Mejía — Morón

20.00 Morón — Slovenska vas

Berazategui — Ramos Mejía

21.00 Slovenska vas — Ramos Mejía

San Justo — Berazategui

10.30 Morón — Slovenska vas

Dr. Tone Žužek
ADVOKAT

Urادuje od 17.30 do 19.30 ure.

Ponedeljek, sredo, petek.

Lavalle 2331, p. 5, of. 10

T. E. 47-4852

Naš dom

San Justo

V nedeljo, 2. avgusta 1970

KOLINE

Začetek ob 16 Sodeluje orkester PLANIKA

Koline bodo v predprodaji že v soboto

SLOVENSKA HRANILNICA z. z. o. z.

Bartolomé Mitre 97

Ramos Mejía

T. E. 658-6574

Uradne ure: torek, četrtek, sobota od 16 do 20

Opozarjamo vse člane na življenjsko zavarovanje. — Informacije v združni pisarni v uradnih urah.

Predno vzamete posojilo ali kupite na obroke, se oglasite pri nas.

Če hočete denar varno in dobro naložiti, ga vložite v Slov. hranilnico

PISMO IZ ZDA

Huntington, 9. julija 1970.

Cenjeno uredništvo Sv. Slovenije!

Od mojega zadnjega poročila v našem listu je dosti novic po svetu. Več slabih kot dobrih. Iznenadilo me je poročilo o smr. g. Jožeta Jonkeja. Poznal sem ga osebno.

V Svobodni Sloveniji z dne 2. julija t. l. so kar tri osmrtnice. Dr. Kačarja sem poznal osebno iz taborišča v Serviglianu. Vsem ostalim prezevelim moje sožalje.

Kot vsako leto, smo imeli tudi letos pri nas razne slavnosti. V maju smo obhajali materin dan. Spominjali smo se naših mater. V juniju smo slavili dan očetov s skupnim sv. obhajilom, nato smo imeli zajtrk v cerkveni dvorani. Srečale so dekleta Marijine družbe. Na 4. julija smo praznovali po vsej Ameriki dan neodvisnosti. Po vseh mesetih so bile povorke, največ seveda v Washingtonu. Na žalost se ob takih svečanostih pobije na stotine ljudi z avti.

Ob 25 letnici žalostne tragedije našega naroda ste bili še posebno počaščeni v Argentini z obiskom pisatelja Maurerja. Hvaležni mu moramo biti za njegovo veliko požrtvovalnost in delo za narod.

Sedaj nekaj od nas samih. To leto smo ob priliki, ko je imel sin Ivan dopust, obiskali Kanado: Niagarske slapove San Thomas, Toronto in Montreal. Od doma iz Huntingtona smo se odpeljali na 1. julija zgodaj zjutraj. Popoldne smo prispeli do Niagarskih vodopadov; ogledali smo si ameriške, kakor tudi kanadske. Reka Niagara pada globoko v prepad s tako močjo, da se voda kar kadi. Nato teče v Ontarijsko jezero. Nadaljevali smo vožnjo dalje proti San Thomas, kjer imamo prijateljsko družino Deličev. Bili smo skupaj v taborišču v Italiji, v Nemčiji in naposled v Argentini. Pred 13 leti so se izselili iz Argentine v Kanado. Zelo so bili veseli našega obiska, in to že tretjič v 13 letih. Pri njih smo ostali dva dni.

V nedeljo 5. julija smo se odpeljali v Ontario in nato v Montreal. Vožnja po Kanadi je bila zelo lepa. Lepa ravna polja z velikimi nasadi črešenj, ki so ravno zorela: vsa planjava je bila rdeča. Velike so tudi plantaže tobaka; z njim je dosti dela, kot nam je prijatelj pravil. Tobak je treba pletti, okopavati in, ko zori, liste obirati. Najprej porumejnijo liste spodaj in tako postopno navzgor. Obiranje traja več dni. Obrane liste zložijo v sušilnice; so to male hišice kar na polju. Pravijo jim kila. Liste zložijo tako, da visijo pritrjeni v višini, nato zakurijo. Vsa okna so hermetično zaprta. Posušijo se kmalu, nato gre v prodaj. Večji pridelovalci tobaka imajo po več takih hišic.

V Montreal smo dalj časa vozili ob veliki reki Sv. Lovrenca. Ogledali smo si v Montrealu bivšo razstavo. Dasiravno je minulo že precej let, odkar so otvorili razstavo, stavbe še vse stojijo in ljudje vedno prihajajo na ogled. Prostor sta dva otoka reke Sv. Lovrenca. Na razstavne prostore vozijo trije vlaki; eden kar po cesti. Ima gumijasta kolesa; drugi je navaden električen. Najbolj je zanimiv vlak, ki teče po eni tračnici brez sprevodnika; voden je potom elektrike iz kabine. Vozi visoko nad prostorom razstave naokoli, tako da smo ves prostor razstave lepo videli od vrha. Mnogo stavb je nad vodo. Tako je bila tudi restavracija, kjer smo opoldne jedli. Vse premalo časa je bilo, da bi si kaj več ogledali. Mesto Montreal je zelo veliko; na sami ravnini. Čez reko Sv. Lovrenca so veliki mostovi. Mostovi in ceste v predmestju so pravi labirinti, razpreženi na vse strani po dolgem in

po čez. Šofer mora biti zelo sposoben, da se znajde.

Iz Montreala smo vozili domov 9 ur. Prevozili smo 2880 km, kar je precejšnja daljava. Hvala Bogu: vse je šlo v redu. V kolikor pomnim, so imeli pred 60 leti dopust le državni uslužbenci. Slabo je bilo socialno urejeno za delavca; danes je mnogo bolje, vendar ljudje niso zadovoljni.

Lepo pozdravljam hčerke, njih družine, prijatelje in poznanke in vse pri Svobodni Sloveniji. V ZDA Kuljeve, Jelarjeve in druge.

S spoštovanjem

Fran Zele
USA

OBVESTILA

SOBOTA, 25. julija 1970:

V Slovenski hiši prireja srednješolski tržaj rav. M. Bajuka roditeljski sestanek.

V našem domu v San Justo ob 21 družbna prireditev v prid slovenskega zavetišča.

NEDELJA, 26. julija 1970:

Izlet SKADA. Zbirališče ob 10 v Liniersu pod mostom.

SREDA, 29. julija 1970:

V Slovenski kapeli ob 19 bo maša za pokoj prof. Franca Goloba. Vabljeni vsi profesorji in dijaki begunskih gimnazij v Italiji.

ČETRTEK, 30. julija 1970:

V Slovenski hiši ob 18 sestanek Zveze slovenskih mater in žena. Predaval bo g. Pavel Fajdiga: „Žena in njeno mesto v družbi“.

SOBOTA, 1. avgusta 1970:

V slovenski hiši ob 20 prosvetni večer Zedinjene Slovenije. Predava univ. prof. dr. Milan Komar.

NEDELJA, 2. avgusta 1970:

V Slovenskem domu v San Martinu bo zimski družinski popoldan s skupnim kosilom ob 13. Nato pester spored.

V Slovenski hiši ob 9.30 mladinska maša, nato kinopredstava z debato. Vodi Pavle Rant.

V našem domu v San Justo ob 16 koline.

Duhovne vaje za izobražence. V Petek, 31. julija, ob 20 bo v Domu duhovnih vaj v San Miguelu (Villa San Ignacio) pričetek duhovnih vaj za slovenske umske delavce. Lepo vabljene tudi mlajši, zlasti člani SKADA. Zaključek duhovnih vaj pa bo v nedeljo, 2. avgusta popoldne.

SOBOTA, 1. avgusta, ob 20:

PROSVETNI VEČER ZEDINJENE SLOVENIJE

predavanje univ. prof. dr. Milana Komarja:

Problemi naše emigracije

V drugem delu bo kratek dokumentarni film o proslavah 25-letnice.

Pripravlja g. F. Holosan

V Slovenskem domu v San Martinu

bo v nedeljo, 2. avgusta

ZIMSKI DRUŽINSKI POPOLDAN

Ob 13 skupno kosilo — Po kosilu bo ves popoldan pester in vesel spored. — Brez vstopnine

Za kosilo (2.— pesa) se prijavite pri odbornikih doma do 28. julija

VOŽNJA Z LADJO V GENOVO IN NAZAJ

1566.— pesov

(davki vključeni, možnost tudi za kredit)

Potovalna agencija EMONA, Uruguay 743, 50 46-9440

Zahvala

Vsemogočni je poklical k sebi sestro pokojnega g. svetnika Janeza Klemenčiča, gđ.

Ano Klemenčič

Pokopali smo jo 12. julija na pokopališču v Olivosu. Priporočamo jo v molitev.

Zahvaljujemo se čč. gg. Matiji Borštnarju za podelitev sv. popotnice, Juriju Rodetu in Gregoriju Maliju za pogrebno sv. mašo in molitve ob grobu.

Zalujoci: Helena in Marija, sestri, svakinja, nečakinje in nečaki

Trstenik, Santiago de Chile, Buenos Aires, 12. julija 1970.

25. julija

DRUŽABNA PRIREDITEV S PLESOM

v korist

SLOVENSKEGA ZAVETIŠČA

v Našem domu v San Justo

Pijača, topla in mrzla jedila na izbiro. Zabava za mladino in odrasle

Sodeluje orkester PLANIKA

Začetek ob 21

Hipólito Irigoyen 2756